

Scranton-erklæringen

Vi fastholder hengivent vår tilslutning til den trosregel som ble fastlagt av St. Vincent fra Lerins med følgende ord: *“Id teneamus, ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est, hoc est etenim proprieque catholicum”* – (Kun det er sant katolsk som alle har trodd, alltid og alle vegne.) Av denne grunn fastholder vi den eldste kirkes tro, slik den er formulert i de ekumeniske bekjennelsene og presisert gjennom den udelte kirkes enstemmige vedtak ved de ekumeniske konsilene i det første årtusen.

Vi forkaster derfor nydannelsene innført ved det første Vatikankonsil som den 18. juli 1870 kunngjorde dogmet om pavens ufeilbarlighet og universalepiskopatet til biskopen av Rom, da de er i strid med den eldste kirke og ødeleggende for dens kanoniske konstitusjon, ved at paven tillegges all kirkelig makt over alle stift og over alle troende. Ved å fornekte hans jurisdiksjonsprimat vil vi dog ikke underkjenne det historiske primat som flere ekumeniske konsiler og kirkefedre i oldkirken har tilskrevet Roms biskop ved å anerkjenne ham som *“primus inter pares”* - den fremste blant likemenn.

Likeledes forkaster vi dogmet om Marias ubesmittede unnfangelse, kunngjort av Pius IX i 1854 i strid med Den hellige Skrift og uforenelig med overleveringen fra de første århundrene. Dernest forkaster vi Pius XIIIs dogmatisering i 1950 av den katolske lære om Marias himmelfart som i strid med Den hellige skrift.

Vi forkaster også vår tids nydannelser som fremmes av det anglikanske kirkefelleskap og Utrecht-unionen. Ordinasjon og konsekrasjon av kvinner til prest eller biskop samt kirkelig velsignelse av samkjønnede forhold er i strid med Den hellige Skrift og uforenelig med overleveringen fra de første århundrene.

Med tanke på at den hellige nattverd alltid har vært tilbedelsens sanne midtpunkt, anser vi det som vår plikt å erklære at vi med full troskap fastholder den opprinnelige katolske lære vedrørende alterets sakrament. Vi tror at vi mottar vår frelser Jesu Kristi legeme og blod under brødets og vinens skikkelse. Nattverdfeiringen i kirken er hverken en kontinuerlig gjentakelse eller en fornyelse av det soningsoffer som Jesus Kristus én gang for alle gjorde på korset, men den eukaristiske feiringens offerkarakter består i at den er en vedvarende ihukommelse av det (offer som ble gitt på korset); det er den handling hvorved vi her på jorden virkeliggjør og tilegner oss det ene offer som Jesus Kristus frembærer i himmelen, ifølge Hebréerbrevet 9:11f, til frelse for den forløste menneskehet, idet han trer frem for oss i Guds nærvær (Heb 9:24). Forstått slik består den hellige nattverds

egenart i at den er et hellig offermåltid hvorigjennom de troende mottar Kristi legeme og blod og samtidig har fellesskap med hverandre (1 Kor 10:17).

Ved å fastholde den udelte kirkes tro håper vi at katolske teologer skal lykkes i å nå frem til en avtale om spørsmål som helt siden kirkens splittelse har ført til strid.

Vi oppfordrer alle prester under vår jurisdiksjon til å forkynne grunnleggende kristne trossannheter i prekener og undervisning av de troende, og utvise kjærlig omsorg i utleggingen av omstridte lærespørsmål. Slik vår frelser Jesus Kristus selv har formant oss, skal de i ord og gjerning være til eksempel for de troende i menighetene.

Ved trofast å bevare og bekjenne Jesu Kristi lære, ved å nekte å godta de feil som gjennom menneskelig villfarelse har trengt seg inn i den katolske kirke, ved å avvise kirkelig misbruk og noen kirkelederes hang til å søke verdslig rikdom og makt, tror vi at vi skal makte å bekjempe vår tids store ulykke som er vantro og religiøs likegyldighet.

Erklæringen er undertegnet av PNCCs åtte tjenestegjørende biskoper den 28. april 2008.

1. Vi håller fast vid den trosregel som gavs av St Vincent av Lerin med följande ord: "Id teneamus, ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est, hoc est etenim vere proprieque catholicum", "Endast det är sant katolskt, som alla har trott alltid och överallt". Av detta skäl bevarar vi urkyrkans trosbekännelse såsom den formulerades av de ekumeniska bekännelserna och exakt specificerades genom de enhälligt antagna besluten vid de ekumeniska koncilier som hölls i den odelade kyrkan under det första årtusendet.
2. Vi tillbakavisar därför dekretet från det s.k. Vatikanconciliet som kungjordes den 18 juli 1870 angående biskopen av Roms ofelbarhet och universella episkopat, dekretet som står i motsatsställning till urkyrkans tro, och som omintetgör den fornkyrkliga kanoniska konstitutionen genom att tillskriva påven all kyrklig makt över alla stift och troende. Med förnekandet av hans jurisdiktionsprimas vill vi inte förneka det historiska primas som flera ekumeniska koncilier och kyrkofäder i den forna kyrkan har givit biskopen av Rom genom att erkänna honom som "primus inter pares" – den främste bland jämlikar.
3. Vi tillbakavisar också dogmen om den obefläckade avelsen som kungjordes av Pius IX år 1854 i strid med de heliga Skrifterna och i motsättning mot de första århundradenas tradition.
4. Angående andra encyklikor som publicerats av biskoparna i Rom på senare tid, bullorna "Unigenitus" och "Auctorem fidei" och "Syllabus" av 1864, så tillbakavisar vi dem på alla punkter som står i motsatsställning till urkyrkans lära, och vi erkänner dem inte som bindande för de troendes samvete. Vi förnyar också den gamla protesten från den katolska kyrkan i Holland mot den romerska kurians missgrepp och mot dess attacker mot de nationella kyrkornas rättigheter.
5. Vi vägrar att acceptera dekretet från conciliet i Trident i frågorna om disciplin, och när det gäller detta konciliums dogmatiska beslut så accepterar vi dem endast i den mån de är i harmoni med urkyrkans lära.
6. Med tanke på att den heliga eukaristin alltid har varit den i sanning centrala punkten i den katolska kyrkan, så

anser det som vår plikt att deklarerat att vi med fullständig trohet vidhåller den forntida katolska doktrinen om altarets sakrament, genom vår tro att vi mottager vår frälsare Jesu Kristi lekamen och blod under brödets och vinets karaktär. Nattvardsfirandet i kyrkan är varken ett kontinuerligt uppreparande eller ett förnyande av det försoningsoffer som Jesus gjorde en gång för alla på korset, men det är ett offer för att det är det oavbrutna högtidlighållandet av det offer som gavs på korset, och det är den akt genom vilken vi på vårt sätt här på jorden framställer det enastående offer som Jesus Kristus gör i himmelen, enligt Hebr. 9:11-12, för frälsningen av den återlösta mänskligheten, genom att han framträder för oss i Guds närvaro (Hebr. 9:24). Den heliga eukaristins karaktär ska förstås på detta vis, nämligen att den samtidigt är ett offerfirande med vars hjälp de troende, genom att de mottar vår Frälsares lekamen och blod, också går in i gemenskap med varandra (1 Kor. 10:17)

7. Vi hoppas att de katolska teologerna, i och med fasthållandet vid den odelade kyrkans tro, ska lyckas med att nå fram till en överenskommelse om alla sådana frågor som ända sedan kyrkans delning har orsakat kontroverser. Vi uppmanar prästerna under vår jurisdiktion att både genom predikan och instruktion av de unga speciellt lära de grundläggande sanningarna som uttrycks av alla de kristna konfessionerna, för att undvika att diskussionen om kontroversiella läror på något sätt kränker sanningen eller människokärleken, och att i ord och handling vara ett exempel för medlemmarna i våra kyrkor i enlighet med vår frälsares Jesu Kristi anda.

8. Genom att upprätthålla och troget uttrycka Jesu Kristi lära, genom att vägra att hålla fast vid de misstag som genom människans felande har trängt in i den katolska kyrkan, genom att lägga bort missbruken i kyrkliga sammanhang, tillsammans med tendenserna till hierarki, tror vi att vi skall vara i stånd att verksamt bekämpa vår tids stora onda, vilket är otro och likgiltighet gentemot religionen.

Utrecht den 24 september 1889

1. We adhere faithfully to the Rule of Faith laid down by St. Vincent of Lerins in these terms: "Id teneamus, quod ubique, quod semper, quod ab omnibus creditum est; hoc est etenim vere proprieque catholicum." For this reason we preserve in professing the faith of the primitive Church, as formulated in the oecumenical symbols and specified precisely by the unanimously accepted decisions of the Oecumenical Councils held in the undivided Church of the first thousand years.

2. We therefore reject the decrees of the so-called Council of the Vatican, which were promulgated July 18th, 1870, concerning the infallibility and the universal Episcopate of the Bishop of Rome, decrees which are in contradiction with the faith of the ancient Church, and which destroy its ancient canonical constitution by attributing to the Pope the plenitude of ecclesiastical powers over all Dioceses and over all the faithful. By denial of this primatial jurisdiction we do not wish to deny the historical primacy which several Oecumenical Councils and Fathers of the ancient Church have attributed to the Bishop of Rome by recognizing him as the Primus inter pares.

3. We also reject the dogma of the Immaculate Conception promulgated by Pius IX in 1854 in defiance of the Holy Scriptures and in contradiction to the tradition of the centuries.

4. As for other Encyclicals published by the Bishops of Rome in recent times for example, the Bulls Unigenitus and Auctorem fidei, and the Syllabus of 1864, we reject them on all such points as are in contradiction with the doctrine of the primitive Church, and we do not recognize them as binding on the consciences of the faithful. We also renew the ancient protests of the Catholic Church of Holland against the errors of the Roman Curia, and against its attacks upon the rights of national Churches.

5. We refuse to accept the decrees of the Council of Trent in matters of discipline, and as for the dogmatic decisions of that Council we accept them only

so far as they are in harmony with the teaching of the primitive Church.

6. Considering that the Holy Eucharist has always been the true central point of Catholic worship, we consider it our right to declare that we maintain with perfect fidelity the ancient Catholic doctrine concerning the Sacrament of the Altar, by believing that we receive the Body and Blood of our Saviour Jesus Christ under the species of bread and wine. The Eucharistic celebration in the Church is neither a continual repetition nor a renewal of the expiatory sacrifice which Jesus offered once for all upon the Cross: but it is a sacrifice because it is the perpetual commemoration of the sacrifice offered upon the Cross, and it is the act by which we represent upon earth and appropriate to ourselves the one offering which Jesus Christ makes in Heaven, according to the Epistle to the Hebrews 9:11-12, for the salvation of redeemed humanity, by appearing for us in the presence of God (Heb. 9:24). The character of the Holy Eucharist being thus understood, it is, at the same time, a sacrificial feast, by means of which the faithful in receiving the Body and Blood of our Saviour, enter into communion with one another (I Cor. 10:17).

7. We hope that Catholic theologians, in maintaining the faith of the undivided Church, will succeed in establishing an agreement upon questions which have been controverted ever since the divisions which arose between the Churches. We exhort the priests under our jurisdiction to teach, both by preaching and by the instruction of the young, especially the essential Christian truths professed by all the Christian confessions, to avoid, in discussing controverted doctrines, any violation of truth or charity, and in word and deed to set an example to the members.

8. By maintaining and professing faithfully the doctrine of Jesus Christ, by refusing to admit those errors which by the fault of men have crept into the Catholic Church, by laying aside the abuses in ecclesiastical matters, together with the worldly tendencies of the hierarchy, we believe that we shall be able to combat efficaciously the great evils of our day, which are unbelief and indifference in matters of religion.